

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • červenec - září 2020 • cena 20 Kč

Ohlédnutí za slavností Konfirmace

Konfirmandé školního roku 2019/2020 byli v rámci uzavření škol v důsledku koronaviru vyučováni distanční formou. Počátkem června úspěšně ukončili biblické vzdělávání, které vedli pastor Vladislav Volný a vikář Ondřej Stroka. Konfirmační slavnost se uskutečnila o měsíc později, než je v naší církvi zvykem, tedy až 21. června 2020. Všech devět konfirmandů potvrdilo slib daný jejich rodiči při křtu. Za bludovický sbor popřáli konfirmandům vicekurátorka Jarmila Piechová a dorostový vedoucí Dominik Volný.

Dorost společně s členkami Laudate vystoupil s písní. Jménem bludovického sboru přejeme našim konfirmandům a nastávajícím dorostákům, aby se pro ně bludovický sbor stal místem setkávání s Bohem a budování nových a upřímných vztahů s jejich staršími kamarády. Milí rodiče, prosíme, abyste své dospívající děti povzbuzovali v poznávání Boha a posílali je na setkání dorostu, která se konají na bludovické faře: **KAŽDÝ PÁTEK V PĚT!**

Pastor Vladislav Volný přesouvá své působení do Evangelického Kristova kostela v Ostravě

Více na stranách 4-6.

Dorostové prázdniny Prázdninové dorosty

Přestože koronavirus dosahuje kolem 120 nanometrů, tedy velikosti asi 50 000x menší, než je zrnko rýže, v letošním roce o sobě nechal znát více, než bychom si kdy pomysleli. Místo očím neviditelného viru bychom si jej tedy mohli představit spíše jako jakéhosi mocného filmového záporáka se jménem *Zavírač*, který má schopnosti zavřít vše, co se mu připele do cesty. Neboť všude tam, kde se objevil, se rušila kontaktní výuka ve školách, zavíraly se restaurace, kina a obchody, přestalo se chodit do práce, navštěvovat své příbuzné a mnozí rovněž stornovali letní dovolené. Ale právě to, že spousta lidí stornovala své dovolené a výrazně omezila svou aktivitu, vedlo k tomu, že letos poprvé probíhaly páteční dorosty i během letních měsíců. A tedy na otázku, zdali je tento pátek dorost, mohli vedoucí odpovídat větou: „Jako po celý rok v pět!“

Jak vyplývá z nadpisu, bludovická mládež od dorostu prázdniny neměla, ba naopak! Prázdninové dorosty byly ještě akčnější a pestřejší. V několika bodech se pokusím shrnout to, co se díky našemu virovému *Zavírač* mohlo uskutečnit.

1. Nový týden, nové vedení

Každý, kdo se někdy dostal do nadřazené pozice (ať už se jedná o vyučujícího, pastora či politika), je si vědom toho, že vyhovět úplně všem není možné. Vždy se najde žák, který není s výkladem spokojen, nebo sborovník, pro něhož slovo v kostele nebylo dostatečně duchovně založené. Tento problém se objevil i u nás na dorostu. Na páteční setkání nás chodí pravidelně kolem dvaceti osob, je tedy pochopitelné, že ne každý se spokojí „s pouhým“ kompromisem. Situaci asi nejvíc komplikuje to, že věkové rozpětí dorostenců je 14–23 let a vymyslet program, který se bude líbit jak náctiletým, tak těm nejstarším, není opravdu vůbec jednoduché. Na začátku prázdnin jsme však přišli s docela elegantním řešením. Každý týden si vezme na starost vedení jiná dvojice dorostenců, která může do svého programu zahrnout úplně cokoli. Dorosty jsou pak obohaceny prvky, které do vedení vložila daná dvojice, a tak je každý pátek originální.

2. Řečníci – mladí teologové

Základním prvkem každého pátečního setkání je zamyšlení. To si pro nás během školního roku připravovali nejčastěji vedoucí Dominik s Ondrou, někdy též pastor Volný. S odchodem našeho pastora do Ostravy a časovou vytížeností obou vedoucích jsme se rozhodli, že by mohlo být zajímavé zvát na naše dorosty i řečníky z okolních sborů, konkrétně studenty teologických fakult. Zamyšlení o pubertálním věku si již pro nás připravil Jan Brtníček z Bohumína, v blízké době nás má navštívit též David Kotas z Bystřice.

3. Dorostové výjezdy

Když už jsme nemohli cestovat po Evropě z důvodu epidemie koronaviru, rozhodli jsme se, že budeme cestovat alespoň s naším dorostem. Společně jsme navštívili X-campové setkání a rovněž jsme se zúčastnili přespávačky

v Třinci v Hutníku, kde jsme kromě sledování trilogie Pána prstenů též hráli stolní hry a seznamovali se s třineckou mládeží.

4. Spolupráce s jinými sbory

Nejen náš dorost cestoval za druhými. Několikrát nás navštívila děvčata z Církve bratrské z Horní Suché, kterým se u nás moc líbilo, a do budoucna se již připravují společné akce s jejich mládeží.

5. Summer cup 2020

Sladkou tečkou prázdnin byl fotbalový turnaj *Summer cup*. Turnaj je každoročně pořádán třineckou mládeží. Účastní se jej fotbalisté z mládeží z celého Slezska. I my se každoročně snažíme posbírat pár kluků z Bludovic a dát dohromady tým, se kterým bychom mohli společně bojovat o slávu Bludovic. Já osobně jsem se těchto turnajů zúčastnil již sedmkrát, ale abych byl upřímný, ještě nikdy se nám nepodařilo postoupit ze základní skupiny a každý rok jsme se po několika porážkách vraceli potupně domů. Rok od roku však byly naše výkony a výsledky lepší a lepší.

Letošní rok byl tím milníkem, kdy jsme se konečně dokázali odrazit a utéci své minulosti. A když už utéct, tak rovnou do finále! V základní skupině jsme vyřadili fotbalisty z Albrechtic a Komorní Lhotky a v semifinále jsme porazili kluky z Hrádku. Ve finále nás nečekal nikdo jiný než fotbalisti z třinecké mládeže, kteří se o první místo ucházejí téměř každý rok. Finálové utkání skončilo nerozhodným výsledkem 2:2, po kterém následoval penaltový rozstřel. V tom byli bohužel úspěšnější Třinečtí, ale i tak jsme si z turnaje odnesli krásné 2. místo!

Nášim dorostákům přeji, ať zůstanou takhle akční přes další školní rok nehledě na to, jak velká čísla nakažených osob na covid-19 se budou objevovat v televizních zprávách, a ať se spolu setkávají stále každý pátek v pět!

– Frederik Volný

Pamiętka Założenia Kościoła Ewangelickiego Augsburskiego Wyznania w Hawierzowie Błędowicach

W niedzielę 23 sierpnia br. odbyło się uroczyste nabożeństwo z okazji 238 rocznicy Pamiętki Założenia naszego ewangelickiego kościoła w Błędowicach. O godzinie 8.30 rozpoczęto nabożeństwo dziękczynne. Prowadzący, proboszcz parafii Vladislav Volný ml., przywitał wszystkich zebranych gości, parafian i poprosił o słowo zaproszoną pastor Kościoła Braci Czeskich w Ostrawie Ewę Jelinek, która wygłosiła bardzo refleksyjne okolicznościowe kazanie.

Ewa Jelinek pochodzi z Polski, jest potomkiem czeskich kolonistów, członków kościoła braci czeskich, którzy przybyli w roku 1802 do Zelowa. Zelów jest najsilniejszym ośrodkiem mniejszości czeskiej w środkowej Polsce oraz centrum prężnie działającego kościoła ewangelicko-reformowanego. Sławne są m. in. *Zelowskie Dzwonki*, które prowadzi pastor Wiera Jelinek, mama Ewy.

W trakcie nabożeństwa wystąpił chór: *Lašský smíšený pěvecký sbor Baška*, który prowadzi od roku 1998 nasza zborowniczka Mgr. Janina Ptaková. Zespół założony w roku 1952 przez Adolfa Kolčáře ma na swym koncie wiele sukcesów, występował m. in. w radiu i telewizji, na koncertach z praskimi solistami Teatru Narodowego itd. Pod batutą Janiny i Věry chór wydał 3 płyty. W roku 2010 zespół LSPS zorganizował pierwszy *Międzynarodowy festiwal chórów* i co 2 lata organizuje się dalsze.

Po uroczystém naboženství účastníci udali se do salki parafialnej, gdzie można było obejrzeć interesującą wystawę miniatur instrumentów muzycznych Jiřího Škývary.

Świętowanie „urodzin naszego kościoła“ było kontynuowane po południu, jako uroczystość ogrodowa. O godzinie 16-tej wystąpił zespół ludowy Olšina z Orłowej. Najpierw przedstawiła się jego najmłodsza grupa: dzieci w przedszkolnym wieku, potem młodzież: trzon zespołu. Zespół działa od roku 1987 przedstawiając folklor całego Śląska Cieszyńskiego, a w szczególności z Orłowej i jej okolicy. Podczas całej imprezy był do dyspozycji dla gości bufet mokry, parówki z grila, kołaczki, a to wszystko dzięki pastelowi i jego ofiarnym zborownikom. Można też było zwiedzić wieżę kościelną. Bardzo dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w te prace.

- Wanda Grudzinska

Rozhovor s pastorem sboru v Bludovicích, panem Vladislavem Volným

V jubilejním roce 2020 jste se rozhodl učinit závažný krok – po 20 letech ukončit službu v bludovickém sboru a sloužit jako pastor v Ostravě. Co Vás k tomuto rozhodnutí vedlo?

20 let je období zrodu a růstu jedné generace. S přihlédnutím k vývoji důchodového systému v naší zemi mě možná čeká ještě dalších 20 let aktivní práce. V Bludovicích jsem se mnohému naučil. V posledních letech ve mně stále silněji zrála touha uplatnit své zkušenosti v prostředí, které je tomu nakloněno. Ostrava, jako třetí největší město v ČR, by si zasloužila výraznější přítomnost luterské spirituality. Chtěl bych se o to s Boží pomocí pokusit.

Když se ohlédnete zpět na 20 let práce ve sboru, co se Vám zdařilo a co se nepovedlo uskutečnit podle Vašich představ?

Mým prvořadým cílem bylo, aby se sbor otevřel veřejnosti. Paradoxně k tomu přispěl havarijný stav varhan. Jako sbor bychom ani s výrazným přispěním sponzorů nebyli schopni shromáždit prostředky potřebné pro opravu nástroje. Bylo potřeba vtáhnout do financování širokou veřejnost. Jak? Přílákát je do kostela na umělce a celebrity známé z komerční kultury, kteří byli ochotni vystupovat za snížený honorář.

To byla naše strategie, kterou ztělesňoval Nadační fond přátel kulturní památky – našeho evangelického kostela. V našem chrámu se najednou začali objevovat lidé, kteří by o něj normálně nezavádili, začalo se hovořit o zajímavých programech, které zprostředkovaly nezapomenutelné umělecké zážitky. Tím docházelo ke změně ve způsobu, jakým jsme byli vnímáni okolím a zároveň jak vnímali okolí naši členové.

Kromě úsilí o vytváření misijní mentality, lze hovořit o záležitostech materiálních. Když se podíváte na budovu kostela, každá její část prošla v uplynulých 20 letech výraznou proměnou: dřevěné krovy střešní konstrukce, střešní krytina, fasáda, dešťová kanalizace, uvnitř kostela elektrické vytápění a již zmíněná kompletní přestavba varhan. Co se nepodařilo? Vypěstovat v členech sboru hluboce zakořeněný pocit

Únava z neustálého přemlouvání k aktivnější účasti většiny členů sboru byl onen pomyslný upír, který ze mě vysál nejvíce energie, kterou jsem byl schopen investovat do sboru.

S jakou vizí přicházíte do farního sboru v Ostravě, máte nějaké plány, jak práci v ostravském sboru oživit, změnit?

Je rozdíl, když do sboru přijde mladá farářská rodina s malými dětmi, anebo téměř padesátiletý farář. Síť vazeb se v tomto případě tvoří komplikovaněji. Proto si v první fázi chci získat spolupracovníky, na které bych delegoval úkol tvořit a prohlubovat vztahy v jejich přirozeném prostředí. Již mám vytipované osoby, které by tvořily přemostění směrem od sboru k univerzitě, konzervatoři, kulturnímu dění ve městě. Do budoucna hledám propojení s maminkami, s malými dětmi, středoškoláky a také cestu k manželským párům. Střední generaci zastupuji, tam to bude úkol spíše pro mě, o starší generaci se pastoračně stará emeritní pastor Szlauder.

Jak se na Váš odchod z Bludovic připravuje Vaše rodina, budete měnit místo bydliště?

Naše rodinná rada se usnesla, že se do Ostravy stěhovat nebudeme. Jestliže nám bludovické presbyterstvo umožní i nadále využívat byt, budeme velmi vděční. Dobře fungující rodinné zázemí zásadním způsobem ovlivňuje kvalitu práce pastora. Jsem rád, že mě členové rodiny podporují, byť sami zůstanou nadále členy bludovického sboru.

sounáležitosti, který se projevuje pravidelnou účastí na bohoslužbě, kde neúčast je vnímána jako ochuzení duchovního života, projevující se na našem nitru stejně negativně, jako kdybychom našemu tělu odřekli vodu nebo pravidelně užívané prášky. Na neochotu podřídit svůj volný čas duchovním prioritám kolabuje činnost nedělní školy i biblické hodiny na faře.

Jako pastor jste hodně vytížený, přesto si určitě najdete čas na své koníčky. Prozradte našim čtenářům, kde se s Vámi mohou setkat?

Volný čas, rekreace a odpočinek jsou další důležité komponenty kvalitní služby. Z tohoto důvodu se je snažím nepodceňovat. Pravidelně hraji badminton s dlouholetými kamarády Na Císařství v Horní Suché, od doby koronaviru jsem začal posilovat v naší podomácku zbudované posilovně, občas s manželkou nebo syny vyrážíme na cyklovýlety do blízkého i vzdálenějšího okolí nebo na túru po horách. Těším se, že si v příštím roce s rodinou vychutnáme moře.

- Děkuji za rozhovor. Pavlína Volná

Abeceda na rozloučenou

Ani nevím, jak těch 22 let mé služby ve sboru uteklo.

Bludovický kostel a sbor mi přirostly k srdci.

Cítím nesmírnou vděčnost za mnohé a vůči mnohým.

Dopracovat se ke kompletnímu výčtu konkrétních osob považuji za nemožné.

Etapa mého působení se uzavírá.

Farní sbor, který žije, nutně prochází změnami.

Generace sborovníků se střídají s neomylnou pravidelností.

Havířov nám zestárnul, ovšem na svět se stále rodí nové děti.

I lidem, kteří do sboru nikdy nepatřili, máme vyřídit pozvání od Boha.

Jak tento misijní úkol (nově) uchopíte, bude záležet na vás.

Každý člověk má v tomto sboru svou roli a na každém jednotlivci záleží.

Láska by měla být tím, co bude charakterizovat toto prostředí.

Moc bych vám přál, aby se prázdná místa v kostele, sálu i na faře plnila.

Noví lidé se nemají přizpůsobit tomu, co tady vždy bylo, ale mají dostat příležitost obohatit toto společenství tím, co by v něm bez nich scházelo.

Ostrava není Ottawa, tedy místo nedostupné a na hony vzdálené.

Přijďte se někdy podívat do cihlového kostela na Husově náměstí.

Rodina Volných zůstává nadále bydlet a působit v Bludovicích.

Semkněte se kolem nové paní farářky.

Tandemové nemusí být jen seskoky a pády, společně lze také stoupat výš.

Už teď se těším na vše, co se vám společně podaří.

Váš Vladislav Volný.

Zůstaňte v mé lásce, říká Ježíš.

Když se zadařilo, bylo nás dokonce více než na prstech jedné ruky.

Dotaz čtenáře: Bude letos probíhat nedělní škola?

Vážení sborovníci, s politováním musíme oznámit, že z důvodu nezájmu rodičů přivádět děti v neděli do nedělní školy jsme se rozhodli tuto 20-letou aktivitu dočasně pozastavit. Již v uplynulém školním roce 2019/2020 jsme vyzpозorovali, že dost dětí, které by se mohly výuky v NŠ zúčastňovat, není svými rodiči v této sborové aktivitě podporováno. Rozumíme, že dítě do NŠ nemůže samo přijít, pokud nebydlí v bezprostřední blízkosti kostela. Ale ani tuto výhodu rodiče častokrát nevyužili. Omlouváme se tímto, zejména rodičům Kristenovým, kteří patří k pravidelným účastníkům nedělních bohoslužeb a jejich dcery k nejaktivnějším účastníkům nedělní školy. Snad nedělní školu alespoň dočasně nahradí výuka náboženství na základních školách, kterou bude ve školním roce 2020/2021 vyučovat pastor sboru Renáta Firlová.

- Tým vyučujících NŠ: Pavlína Volná, Tereza Jačmeníková, Emília Klimszová a Kateřina Kubiczková

Letos vše jinak

Jistě si vzpomenete, že jsme se v minulých letech zúčastňovali jednu zářijovou neděli *Evangelického dne*, setkání všech evangelíků ze Slezska organizovaného naší SCEAV. *Evangelický den* – v letošním roce 2020 přejmenovaný na *Seniorátní den* – se z důvodu koronaviru konal rovnou na čtyřech místech naší církve. Jedním z nich byly Bludovice, kde se po dlouhé době setkali sborovníci z Albrechtic, Bludovic, Těrlicka a Suché, žel sborovníci z Českého Těšína na Seniorátní den do Bludovic nedorazili, přestože jsou členy Těšínsko – havířovského seniorátu.

pronesli v rámci sváteční bohoslužby osobní svědectví nebo nás potěšili svými pěveckými projevy a varhanními skladbami. Atmosféru Seniorátního dne nenarušilo ani to, že jsme v kostele museli sedět v rouškách. Jsme rádi, že se této společné akce zúčastnily i děti, které v sále na faře vyučovala katechetka Edita Nierostková. Děti si po skončení programu stavěly lego, a že šlo o zajímavé stavby, mohli posoudit nejen vyučující, ale i jejich rodiče. Po skončení bohoslužby mnozí sborovníci uvítali, že se venku před kostelem mohli přátelsky družít, rozhovory nebraly konce. Ke skvělé atmosféře

Svou návštěvou nás poctili významní hosté: senior pastor Janusz Kożusznik, ředitelka Slezské diakonie Zuzana Filipková, náměstek primátora statutárního města Havířova Bogusław Niemiec, pastoři z Těšínsko – havířovského seniorátu Libor Šíkula, Lukáš Štefek, nová administrátorka Bludovic Renáta Firlová, hudební skupina *LiftUp* z Albrechtic a varhanice Marta Wierzoń. Všichni zmínění hosté a pastoři

dne přispělo i krásné počasí a my si můžeme jen přát: *Kéž se podobných Seniorátních dnů koná více než jednou v roce!*

Děkujeme všem, kteří se na této sváteční bohoslužbě organizačně podíleli, a děkujeme také hostům, že nás v tuto neděli poctili svou návštěvou.

Milí sborovníci Těšínsko – havířovského seniorátu, děkujeme vám za vaši účast a věříme, že vás dnešní slavnostní bohoslužba povzbudila do dalších dnů.

– Pavlína Volná

Kázání pronesené Renátou Firlovou, novou administrátorkou farního sboru v Bludovicích

Noemi jí řekla: „Hle, tvá švagrová se vrací ke svému lidu a ke svým bohům. Vrať se také, následuj svou švagrovou!“ Ale Rút jí odvětila: „Nenaléhej na mne, abych tě opustila a vrátila se od tebe. Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem. Kde umřeš ty, umřu i já a tam budu pochována. Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Rozdělí nás od sebe jen smrt.“ Když Noemi viděla, že Rút je odhodlána jít s ní, přestala ji přemlouvat.

Drazí shromáždění, milí členové sborů Těšínsko – havířovského seniorátu, milé sestry a bratři v Pánu Ježíši Kristu!

Děkuji za možnost a příležitost zvěstovat Boží slovo v dnešní Seniorátní den. Tento rok byl v naší církvi nazván *Rokem vyznání a služby*. Toto pojmenování má svůj smysl i logiku, neboť si letos připomínáme 490. výročí vzniku Augsburského vyznání a 30. výročí vzniku Slezské diakonie. Chci tedy s vámi přemýšlet o vyznání víry a o službě člověku, ke které nás tak přirozeně vede naše vyznání víry.

Určitě bychom našli mnoho biblických postav, u kterých vidíme propojení víry a služby. Jaké postavy vám přijdou na mysl? Mě oslovilo svědectví Rút, a proto se chci zamyslet nad jejím vyznáním víry a její službou. Moábka Rút byla od svého dětství ovlivněna mnohobožstvím. Ve svém životě se setkala s mužem, který věřil v jediného Boha, v Hospodina. Vlastně celá jeho rodina uctívala tohoto Boha. Rút se dokonce stala součástí této přistěhovalecké rodiny, když se za onoho muže provdala. A tak nějak v praxi, v běžném životě dostávala svědectví o Bohu: živém, mocném, svrchovaném, milujícím, laskavém. K tomuto Bohu se začala obracet, jej uctívat a důvěřovat mu. Tomuto Bohu začala věřit. Je to Boží milost, když ve svém životě prožijeme to, co prožila Rút. Máme možnost o živém Bohu slyšet, poznávat ho, rozhodnout se pro něj a dovolit mu, aby byl

součástí našeho života. Chceme se před Bohem sklonit a děkovat mu za ty chvíle, ve kterých nás zastavuje a dává nám možnost poznávat jej. Chceme Bohu děkovat za Boží slovo, skrze které nám o sobě zjevuje mnohé věci a učí nás kráčet cestou víry. Chceme děkovat Bohu za milost poznávat jej v každodenním životě, vědět o něm, o jeho lásce vůči nám.

Rút ve svém životě prožila i těžké chvíle. Její manželství trvalo krátkou dobu, záhy ovdověla. Také se nenaplnila její touha po mateřství, neboť se jim nenarodilo žádné dítě. Myslím si, že různé těžké situace v našem životě mohou být pro naši víru velkou krizí, zvláště období, ve kterém nám je opravdu zle, někoho blízkého jsme ztratili, procházíme těžkou nemocí nebo obdobím různých jiných starostí, se kterými se nevíme rady. To jsou chvíle, které mohou zlomit naši víru. To, co se mě dotýká, je, že těžké období, v němž se Rút ocitla, nezlomilo její víru. Nepřestala Bohu důvěřovat, nepřestala se na něj obracet.

Možná právě tento rok byl pro vás těžkým rokem, procházeli jste těžkým obdobím nejistoty, strachu. A možná ještě pořád procházíte. Bůh nás vede k tomu, abychom mu i v těchto chvílích důvěřovali, abychom se k němu ještě více přiblížili. On nás ujišťuje o tom, že je v tom s námi a neopustí nás. Takto můžeme prosit o všechny, kteří procházejí krizí své víry, aby na konci tohoto boje byli ještě blíž Bohu a toto období jejich víru nezlomilo, ale naopak posílilo. Co musíme v příběhu Rút vyzvednout, je, že se pro tuto víru v živého svrchovaného Boha osobně, dobrovolně a vědomě rozhodla. Dostala na výběr: vrátit se domů, ke své rodině, ke svým bohům, ale ona se víry v Hospodina nevzdala. Nechtěla se této víry pustit, stála o ni stůj, co stůj i za cenu různých ztrát. Vybrala si ji dobrovolně. Rovněž učedník Petr, o němž jsme dnes četli, dostal od Ježíše na výběr. Mnozí od Ježíše odcházeli a učedníci to viděli, a tak se jich zeptal: „I vy chcete odejít?“ I v našich životech se musíme rozhodnout, zda zůstaneme věrni Kristu, nebo od něj odejdeme. Konfirmandé se po konfirmaci svobodně rozhodují: jít dál s Kristem, anebo od něj odejít. Děti z křesťanských rodin rovněž stojí před rozhodnutím: žít dál ve víře, anebo odejít. Každý den je takovým pomyslným rozhodováním: půjdu dál s Kristem, anebo se rozhodnu jít bez něj? Díky Bohu za tuto svobodnou možnost rozhodnout se pro něj, nebo ne. Kéž by v našem srdci bylo přesvědčení, které vnímáme u Rút i Petra – žít s Bohem. Víra, která začíná Božím zastavením a poznáváním, víra, která se prohlubuje právě skrze těžké období, víra, která je osobním přesvědčením a ujištěním.

Podívejme se nyní na službu v životě Rút, na to, jak ji víra v Hospodina ovlivnila a jak si ji Bůh použil. Vztah: tchýně a nevěsta, kolik vtípů najdeme na toto téma. Často slyšíme smutné příběhy ze života lidí. Tento vztah jsem začala vnímat citelněji až tehdy, když jsem sama titul tchýně získala. Rút se stará o Noemi, je jí po boku, prožívá s ní její prázdnotu, zklamání a bídu. Je připravena se postarat v cizí zemi nejen o sebe, ale i o Noemi, je připravena kvůli ní opustit svoji zemi, poslechnout její rady. Je připravena dovolit jí, aby byla součástí jejího dalšího života. Neopustila ji, byla připravena provázet ji až do její smrti a své odhodlání naplnila v konkrétních činech lásky a služby.

Myslím, že je to dar sloužit lidem a mít to jako zaměstnání, které mě naplňuje. Ale pro člověka je někdy velmi těžké sloužit těm nejbližším, těm, které známe z dobré i špatné stránky, jejichž hodnotu poznáme často, až když je ztratíme. Být po boku našim nejbližším, sloužit jim v lásce a pokoře, to je výzva pro každého z nás.

Závěrem jedna reflexe. Když jsme se loučili v Komorní Lhotce ve středisku Sarepta, dostali jsme v květináčích magnolii. Říkali nám, že pro ni musíme najít vhodné

místo. Velké místo, protože vyroste do výšky až 6 metrů. Nakonec jsme ji zasadili před domem. Když vyroste, bude to to první, co lidé uvidí, až se přiblíží k našemu domu. Je to pro mě také symbol. Kéž je služba lidem (obraz magnolie) to první, co lidé v našich životech uvidí. Ať je toto naše svědectví dovede ke chvále v Hospodina, který nás v každé službě lidem den, co den zmocňuje. Amen.

Pozvánka na koncert

Město Havířov bude poprvé hostit dva renomované umělce: *harfistku Janu Bouškovou* a *houslistu Josefa Špačka*. V jejich podání zazní díla významných skladatelů: A. Dvořáka, M. Ravela, Y. Ysaÿe. Houslista J. Špaček je nejmladším houslistou, který kdy v dějinách České filharmonie zastával funkci koncertního mistra. Harfistka J. Boušková působí jako profesorka na Královské konzervatoři v Bruselu a Royal College of Music v Londýně.

**Nenechte si ujít tento výjimečný koncert,
který se uskuteční v evangelickém kostele
v Havířově-Bludovicích 5. října 2020 v 19 h.**

Předprodej vstupenek: Městské informační centrum Havířov, nám. Republiky 7 nebo Farní sbor Havířov-Bludovice, Selská 427/10. Výtěžek koncertu bude věnován nejvýznamnější kulturní památce na území našeho města – evangelickému kostelu. Záštitu nad koncertem převzal náměstek primátora Ing. Bohuslav Niemiec.

Modlitba

Pane Bože,
v nás, lidech, je odvěká touha mít věci pod kontrolou.

Rádi bychom věděli, jaké jsou tvé záměry
s tímto světem i s naším životem?
Chtěli bychom mít jasno v tom, jak nás vnímají druzí lidé,
zda s námi počítají, případně co si o nás skutečně myslí?
Přejeme si, abychom se vyznali i sami v sobě, což se děje tehdy,
jsou-li naše myšlenky, slova a činy v souladu.

Ovšem když nevíme, co se děje, jsme neklidní a zmatení.
Když nerozumíme chování lidí kolem nás, vzdalujeme se jim,
protože se s nimi necítíme v bezpečí.
Ale když přestáváme rozumět sami sobě a ani nevíme, proč děláme to, co děláme,
jsme se svou domnělou soběstačností v koncích.

Uvědomujeme si, že podobáme-li se neřízené střele,
stáváme se nebezpeční sami pro sebe, natož pro druhé.
Máme-li být upřímní, pak se v naší minulosti takové momenty
a okamžiky zcela jistě vyskytovaly. Na některé si vzpomínáme docela dobře,
jiné jsme možná ani nezaregistrovali.

Existuje asi celá řada způsobů,
jak k těmto věcem přistupovat a jak je zpracovat.
Jsme vděční za Ježíšovu náповědu,
že za tyto věci můžeme prosit o odpuštění.

Pane, odpusť nám, protože jsme mnohdy ani nevěděli, co děláme
a jak jsme svým jednáním škodili sobě nebo druhým.

Děkujeme, že jsi nabídl svůj život jako oběť, která ruší nemilosrdný zákon
příčiny a následku. Nemusíme nést následky svých vin,
protože nám bylo z tvé milosti odpuštěno.

Otče, odpusť i nám, vždyť jsme nevěděli, co činíme!

Doplňující fotografie k článku Památka Założenia Kościoła Ewangelickiego Augsburskiego Wyznania w Hawierzowie Błędowicach

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

PODZIM 2020

Křty

Jakub Pawlitko,
Lukáš Pawlitko a Ilona Nosová

Lilien Hendrychová,
Jakub a Lucie Hendrychovi

Jakub Horváth,
Radek a Lucie Horváthovi

Sofie Kaňová a Nikola Kaňová,
Libor a Markéta Kaňovi

Adam Kováč, Kamil Kováč,
Natálie Hajašová, František
Spratek,
Jakub a Hana Spratkovi

Jakub Mladanec,
Matúš a Jana Mladancovi

Eliška Zábržová,
Josef a Klára Zábržovi

Sofie Sikorová,
Pavel a Veronika Sikorovi

Evelyn Závodná,
Ondřej Závodný a Silvie Štefková

Matěj Čermín,
Adam a Ivana Čermínovi

Viktorie Pekařová,
Daniel a Radka Pekařovi

Kateřina Kontrová,
Jakub a Radana Kontrovi

Meda Zahumenská,
Ondřej a Tereza Zahumenští

Adam Okrouhlý,
Jiří a Magdaléna Okrouhlí

Josef Kroul,
Jan a Eva Kroulovi

Antonín Hradil,
Antonín Hradil a Tereza
Nováková

Ella Vaňková,
Richard a Jekaterina Vaňkovi

Ella Danel,
Marek a Eva Danelovi

Jubilanté

90 let

Cichá Anna, DS Luna Šumbark
Bilan Edward, Bludovice

75 let

Prymusová Vlasta, Horní Blu-
dovice
Chodurová Aurelie, Bludovice

70 let

Przeczková Květuše, Bludovice
Kokotková Anna, Bludovice
Kotula Władysław, Bludovice
Łabudek Petr, Bludovice
Kožuszniková Jana, Bludovice
Skotnicová Marie, Životice
Volná Uršula, Stonava

65 let

Bystroń Boleslav, Bludovice
Prymusová Miriam, Bludovice
Ciešlová Anna, Havířov-Město
Bystroniová Marie, Bludovice

50 let

Farná Gabriela, Bludovice

Svatby

Buráňovi Daniel a Marie,
roz. Třísková

Taichmanovi Martin a Kristýna,
roz. Hégrová

Teličkovi Petr a Silvie,
roz. Kuligová

Novákoví Jaroslav a Veronika,
roz. Moravcová

Sochorovi Zbyněk a Sandra,
roz. Malindová

Vránovi Marek a Karolína,
roz. Polaková

Pieczkovi David a Veronika,
roz. Siudová

Římanovi Matěj a Zuzana,
roz. Jurčová

Rzymanovi Petr a Barbora,
roz. Mattisová

Kontrovi Jakub a Radka,
roz. Vařáková

Pohřby

MUDr. Pavel Růžička,
80 let, Havířov

Jaroslav Mohyla,
66 let, Havířov

Vanda Mojová, roz. Maroszová,
89 let, Havířov

Anna Kotulová, roz. Miksová,
88 let, Šumbark

Tomáš Odložil,
41 let, Šenov

Bludovický informátor - Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické augsburského vyznání

Adresa redakce: Selská 12, 736 01 Havířov

Redakce: Mgr. Pavlína Volná

Sazba a grafická úprava: Milan Maček